

быто/итъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
(кромъ рускихъ святъ) о б-й год. поп. Литер додатокъ
„Библиотека наизнам. повѣстей“ виходить по 2 печат. ар-
кушъ кождого 15-го и послѣднаго дня кождого мѣсяца
Редакція „Адміністрація подъ Ч. 44 улиця Галицка
Рукописи звертаються лишь на попередне застереженіе
Оголошення приймаються по цѣнѣ 6 кр. отъ одног.
строчки печатной, въ рубр. „Надбслане“ по 20 кр. я. в
Рекламація неопечатаний вольній отъ порта.
Предплату и инсераты приймають: У Львовѣ Адмі-
ністрація „Дѣла“, у Вѣдви Haasenstein & Vogler, Wall-
strasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Danbe &
(o., Siegerstrasse 11 a : Rudolf Mosse; F. A. Richter
Sibelungenstrasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-
glar, E. L. Danbe & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Рес-
публиції Редакція „Кіевской Старинѣ“ въ Кіевѣ, почтові
ряды и „Газетне Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дери-
жавская ул., д. Ралли 9.

Просимо нашихъ Вн. Предплатниковъ о скоре надсыланье предплаты и выровнанье залегостей.

Слово правды о польской иммиграции на Русь галицкую.

Въ одномъ въ попередныхъ чиселъ „Дѣ-
ла“ дѣткнулись мы справы намѣреного спро-
ваджуванія выгнаныхъ въ Прусь Поляковъ на
Русь галицку — и вже въ самыхъ экономич-
ныхъ мотивѣвъ высказалися мы противъ тои
нової иммиграціи. Деякіи польскіи газеты, якъ
„N. Reforma“ и „Dzien. Polski“, накинулись на
насъ всякими инвективами, прописуючи
намъ мало що не зраду власного народу.
„Dzienik Pol.“ заключає, що нашъ голосъ въ
сравнѣннѣ соравѣть єсть „oburzaјаcум“ а „N. Reforma“
въ нашомъ отзыvѣ бачить „zniewage salej
indkości, zaprzeczenie wszelkiej cywilizacoyi“,
намъ дуже прикро уражено тыхъ Поляковъ,
którgo dążą do szczegnego rogozumienia ze szcze-
gólni Rusinami...
иммиграціи на Русь галицку Поляковъ, въ
гнаныхъ въ Прусь. Мы спытаємо: чому поль-
скіи газеты все поднимаютъ и отъ пере-
двома недѣлями подняли такій страшны
крикъ противъ иммиграціи Чеховъ до Гали-
чинѣ, хочъ Поляки съ Чехами теперь найбо-
льшіи пріятель и Чехи заразъ въ другой ген-
ераціи въ Галичинѣ польщатся и даютъ Поль-
камъ такого Смольку, такого Матейка? Томъ
бо — якъ кажуть и вѣримо въ широтѣ и
мотиву, — Чехи отбирають мешканцямъ кре-
хлѣбъ, до краевого хлѣба мають перше пра-
дѣти краю, а самимъ тымъ дѣтямъ кре-
трудно приходится добути кусника хлѣба.
Чому-жъ въ того самого становища не хотятъ
они выходити и въ сѣмъ выпадку, або бод-

Попередъ всего мусимо ще разъ заявити, до мы высказуючи свой поглядъ на справу змѣреного спроваджуваня выгнаныхъ въ Прусь Поляківъ на Русь галицку, спротиви- сѧ ему головно вѣвглядовъ экономичныхъ въ користь самыхъ-же будучихъ иммигран- товъ. И вынѣ смѣло обставмо при тѣмъ са- мъ. Выгнани въ Прусь Поляки суть майже всѣ поддаными россійскими, въ Царства цоль- ского, — отже туда, до своеи бтчины повин- вѣтати. Въ Царствѣ польскомъ, вѣстно, цвїтутъ фабрики, промыслы, нема досить рукъ робочихъ въ краю, такъ мусатъ спроваджувати людѣй въ-поза краю, ю бѣльшой части Нѣмцѣвъ. Тамъ люде охочи працѣ внайдутъ легко роботу, прислу- жати навѣть справѣ народной, бо займутъ вѣца чужовемцѣвъ, — а у насть, въ нашой юбогї Галилеи, де для тыхъ людей мѣсце? — де въ торговля, де тѣ фабрики, промыслы? Всюды чути лишь жалъ на недостачу занятя и мѣжъ роботниками, и ремѣсниками, и техниками, и т. д. Сколько людей кончить у насть технику, сколько остав въ краю, знаходячи яке-небудь занятъ? Дуже мало, а бѣльша часть або вани- мається тымъ, до чого не приспособлялась (укон- чений техникъ стає и діюристомъ), або выхо- дить въ краю шукати за границями хлѣба. Такъ само сколько то роботниковъ та ремѣсни- ковъ емigrue въ краю, навѣть ажъ за море, не маючи тихъ, чо рабочи та чо чисто чисто?

Чого таکъ дуже дивуються, коли мы, Русини въ рѣвнїй мѣрѣ тутъ интересованы, высказа- емо только то, що кождый горожанинъ кра- якъ Русинъ таکъ и Полякъ, дуже добре с- чуває?! Очевидно лишь тому, що въ сѣмъ в- падку грав ролю шовинизмъ политичный иде о маленьку демонстрацію національну, тра, розумѣєся, нѣкому въ хосенѣ не вийти. Шовинизмъ той найлучше выражився въ с- номъ недавно печатаномъ въ польскихъ дне- никахъ листѣ якогось шляхтича галицкого, который заявляє, що онъ готовъ навѣть бѣльшою заплатити польскому емигрантови зъ Пруссї краевому чоловѣкови на той самой по- дѣ... Се, може бути, готовъ хто назвати и бѣльскимъ патріотизмомъ, — мы-жъ наз- ваемо се шовинизмомъ. А що посадъ въ краї для емигрантovъ нема, о тѣмъ дуже добре свѣдчить отповѣдь ряшовскаго комитету въ вѣтового центральному комитетови въ Краївѣ, де сказано, що Ряшовъ не може принять чо-бы лишь кѣлькохъ ремѣсниковъ-емигран- товъ, бо нема мѣсца. (Гл. „Kurj. Rzesz.“ ч. въ 9 серпня.) Чи не виходитъ на то само, мы твердили? Кажѣть-же, панове, ряшовс- му комитетови, що „зневажає цѣлу людскост- и „негуве всяку цивилизацію“... А що-жъ бѣльша вробыти? Чи вижене мѣсцевыхъ ремѣсниківъ а на ихъ мѣсце посадитъ емигрантovъ, спровадитъ емигрантovъ на голодову муку? Одно и друге годѣ зробити.

Третя вандовка рускои молодежи

三

Въ понедѣлокъ дня 3 серпня рано выбра-
лась вандровка дорогою микулинецкою, забираючи
съ собою гарні мили споминки, оставляючи въ
Тернополі подяку гостиннымъ родинамъ. П. Од.
вывязалась правдива домова забава посереди
спѣвовъ, веселыхъ и сирозныхъ размовъ.
Бѣтой годинѣ выѣхали вандровники зъ Прошомъ
до Микулинець, дякуючи сердечно доотайко
гооподарю за ширу гостину.

三

Вже въ дорозъ дозналось вандровниче то-
риство, що ц. к. жандармерія просто стерори-
вала микулинецкихъ горожанъ, збороняючи
приняти рускихъ молодыхъ гостей хлѣбомъ и
лею передъ брамами мѣста. Супокойно въхъ-
вандровка въ мѣсто, здоровлена всюди мѣщана-
зъ придорожныхъ воротъ и, минаючи грома-
уздроеныхъ жандармовъ, удаляся за мѣсто въ
напковку.

Прошова — село гарне, чисте, на око заможне. Въ домъ о. Варапучиньскаго нашли вандровники справдѣ вельми сердечну, щиру гостину. Гостина тая остане въ сегорбчиной вандровцѣ прекрасныи образомъ семейной сердечной забавы, любою памяткою. При обѣдѣ розвязалися щирі разговоры, дружній бесѣды. Сердечній промовы про Русланъ-матерь вытискали слёзы въ очахъ присутныхъ патріотовъ. Гарни свободній спѣвы съ прекрасными декламаціями звѣстного маляря поета Корнела Устяновича становили размаітость го-

стивы въ Прошовѣ. По обѣдѣ цѣле товарищ

о | ночекъ отличался прекрасными строями народ

ными. Танцъ дуже добре арапжувавъ п. Добрянскій. До кадриля стануло 30 паръ, а въ коломыйцъ гуляла такожь молодѣжь мѣщанська. Але хочи якъ забавлялися всѣ весело, все жь таки интелигенція, мѣщане и селяне не могли нажалѣтись на то, что не мѣгъ отбутися концертъ, на которы такъ нетерпеливо дожидали. „Може и помремо не почуемо“ — заговорили съ жалемъ сердечніе селяне. До того прикре, пригнетающе впечатлѣніе робила жандармерія, котра узброена окружилъ салю зо двору та вдивлялася черезъ окна до салъ або по закуткахъ съ жидовкою-шинкаркою велия якусь размову. А кроме того въ сали, въ буфетѣ, всюды вешталися умундуровани (вѣбы и въ службѣ) жандармы и Финансеры, такъ, что и слова промовити, иѣ пѣсню заспѣвати. Ань привечери, ань при принятю нѣхто не говоривъ нѣчого, ань однои не заспѣвано вѣльнѣйшой спѣваки. За то серця говорили богато, за то селяне и мѣщане съ большою любовію витали гостей на каждомъ кроцѣ. Выдѣль читальнѣ микулинецкой — якъ разповѣдали мѣщане, — просивъ краеву раду школьнѹ, щобы позволила салъ школьнѹи на

рассыпалось по огородъ и прегарному саду, де вывялазалась правдива домова забава посередъ спѣвовъ, веселыхъ и серіозныхъ розмовъ. По 5-той годинѣ выѣхали вандровники зъ Прошовы до Микулинець, дякуючи сердечно достойному господарю за щиру гостину.

III.

Вже въ дорозѣ дозналось вандровниче товариство, що ц. к. жандармерія просто стероризувала микулинецкихъ горожанъ, збороняючи имъ приняти рускихъ молодыхъ гостей хлѣбомъ и солею передъ брамами мѣста. Супокойно вѣхала вандровка въ мѣсто, здоровлена всюды мѣщанами зъ придорожныхъ ворѣтъ и, минаючи громадки узброеныхъ жандармовъ, удаляся за мѣсто въ Конопковку.

Конопковка — се колонія нѣмецка, мѣсце купельне. Есть тутъ выгѣдный закладъ купельный, — сали збудована въ ротунду — и прекрасный, теперъ досыть запущеный паркъ купельный. Вандровниковъ размѣщено въ забудованю закладу купельного; тутъ ихъ и угостила панѣ Рыбачикъ.

Вечерокъ вокально-декламаційный съ отчимъ не отбувся зъ причины заказу ц. к. намѣстницства. Молодѣжь дуже весело забавлялася въ прекраснѣй выгѣдной сали до самого рана. Забава згорнула богато родинъ зъ околицѣ. Богато панѣми. Танцѣ дуже добре аранжувавъ п. Добрянскій. До кадриля стануло 30 паръ, а въ коломыї цѣ гуляла такожъ молодѣжь мѣщанська. Але якъ забавлялися воѣ весело, все же таки интелигенція, мѣщане и селяне не могли важалѣтись на то, що не мôгъ отбутися концертъ, на который такъ нетерпеливо дожидали. „Може и помремо не почуемо“ — заговорили съ жалемъ сердечніе селяне. До того прикре, пригнетаюче впечатлѣніе робила жандармерія, котра узброена окружилася зо двору та вдивлялася черезъ окна до салъ або по закуткахъ съ жидовкою-шинкаркою вели якусь розмову. А кроме того въ сали, въ буфетѣ, всюды вешталися умундуровани (нѣбы навъ службѣ) жандармы и Финансеры, такъ, що ні слова промовити, нѣ пѣсню заспѣвати. Ань привечери, ань при принятю нѣхто не говоривъ нѣчого, ань одпои не заспѣвало вольнѣйшои спѣванки. За то серця говорили богато, за то селяни и мѣщане съ болѣшою любовію витали гостей на кождомъ кроцѣ. Выдѣль читальни микулинецкої — якъ розповѣдали мѣщане, — просивъ краєвиду школьну, щобы позволила салъ школьнои на вечерокъ и на зборы читальнѣ, — але рада школы на отмовила (языкомъ польскимъ на руске прошеніе), хочъ инишимъ товариствамъ все позволяє.

Цѣкава рѣчъ, що Микулинцѣ, хочъ и якто мале мѣсто, мають колька товариствъ, котрї досытъ добре розвиваються. И такъ: 1) товариство ри-

Предплата на „Дѣло“ для Америки:	для Россіи:
на цѣлый рокъ . . . 12 зр.	на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на полвѣроку . . . 6 зр.	на полвѣроку . . . 6 рубл.
на четверть року . . . 3 зр.	на четверть року . . . 3 рубл.
съ дод. „Библіотеки“:	съ дод. „Библіотеки“:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр.	на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
на полвѣроку . . . 8 зр.	на полвѣроку . . . 8 рубл.
на четверть року . . . 4 зр.	на четверть року . . . 4 рубл.
на самъ додатокъ:	на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . зр. 5.—	на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
на полвѣроку . зр. 2·50	на полвѣроку . . . 2·50 р.
Для Заграницы, окромѣ Россіи:	
на цѣлый рокъ	15 зр.
на полвѣроку	7·50 зр.
на четверть року	3·75 зр.
съ дод. „Библіотеки“:	на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 19 зр.	на цѣлый рокъ . . . 6 зр.
Приложено письмо 12 пр. з. в.	

ДОПИСИ

TO II.

Зъ Коломыѣ.
I. (*Выборы до рады державной и выборы до рады громадской въ Коломыи.*)

жити що вінше яко до Відня, а лишаючи що більші залишили міста Коломиї, — сей жіль чарівні асцену також скончав рознійті, що жіль більшого не може тозику розійті і про- дивити, — більш формально держати місце міса в Коломиї. Третій до ток сподів приступивши жиль відомати Трахтенбергъ, котрого тамтідля бурмистромъ зробили а тимъ самимъ собі пам'я- зового помочника отворили. П. Трахтенбергъ бувъ ізбільшого бурмистромъ а застівкою орудіємъ дніть попередніхъ. Трахтенбергъ, котрого въ віншому місті публично скомпромітовано, ту въ Коломиї зайтий найпочутніше місце бур- мистра.

Надійшли вибори до думи державної. Ви- ступили два головні кандидати на посаду въ на- шого виборного округа: дръ Еміль Быкъ, адво- катъ лівобільний, і дръ Бельхъ, рабинъ въ Флориддоре підъ Віднемъ. Противъ Бельха була су- спільність польська ще передъ двома роками. Дръ Бельхъ не мігъ собі познанти прізвища і довѣ- рія у кола польського а тимъ самимъ і підпору головного центрального комітету польського у Львові. О той же добрі знайшли давнійшій переховод- щі міста і уповаючи въ свою десній вічінь незахідану силу і вільну на жіль і христіаніз- мі місті а маючи за собою позагу центр. комі- тету польського а велику помочь грошує самого кандидата, съ обіцянкою, що якъ буде вибраний, они утримаються при дальшій пануванії, ставили сим'ю агітувати за Быкомъ. Піддіранье Быка вітбувалося съ всякою аргументацією, деморалізацією виборцівъ, якъ ледво собі представити можна. Маса жільовська, складаючись зъ ортодоксівъ, якъ передъ двома роками такъ і тепер, спірала Бельхові, а видачи, що їхні гнівители, Візельбергъ, Функенштайнъ і Трахтенбергъ, піддирають Быка, съ величимъ занадтиломъ прилягаю до Бельха.

На чолі жільовської партії ставила ма- юча але честна родина Бретлеровъ. Треба знати, що межі жільовською більшою частиною людності більше ненавідьми головного давнішого свого прово- дира Візельберга, інші христіані, але боялися, тримали передъ нимъ, а то для того, що Ві- зельбергъ бувъ настоїтою збору жільовського і мігъ въ многихъ взглдахъ ихъ секувати а належачи до дірекції каси сідністії місъ раз- зомъ зъ другими въ рукахъ силу матеріально знищить движниківъ каси. Тепер же побачивши що Візельбергъ опустивъ ортодоксівъ, стали съ тимъ більшою силою ненавідьми его і сго то- варішівъ. Христіані передъ виборомъ послали зъорганизованій въ одну цільботь проти жільовською виборами въ раду громадську, они ма- ли ставити якъ одинъ мужъ до урни виборчої, не оглядаючись на іншій компромісъ съ жільов- скими а христіаніми характеру ненайлучшого, непостійнимъ, користолюбивими або такими, що сліпо підчинялися волі центр. комітету поль- ского. И такъ закінчилася борба люта межі двома партіями, межі Быкістами і Бельхістами. Бы- кісти смилили трохиши майже пригорщами а Бель- хісти ішли голіручи. Жіди-Бельхісти боролися съ фанатизмомъ, щоби пересадити свого рабина, а христіані помагали імъ широ въ на- дії помочи при виборахъ до рады громадської, щоби побудити стару шайку марнотравцівъ май- на місского. Быкісти боролися якъ льви за Быка въ той діл, щоби свого проводира Візельберга і его спільниківъ утримати при пануванії и на- дальше, а маючи за собою такожь Поляківъ сміло віруючи въ позагу свого центральн. комітету у Львові.

(Дальше буде.)

про наші народні справи. И не давно, що тутъ якъ разъ вручено вандрівникамъ прекрасний стихъ „Приятіє рускимъ соколамъ“, написаний селяниномъ Павломъ Думкою зъ Купчинець.

IV.

Вийхавши безгласно зъ „жандармообраз- ныхъ“ Микулинці пустились місъ підводами до Теребовії. Дорога наша вела скрзь черезъ ро- кошний, густий лісъ, що зеленою дубровою ро- зводався по обохъ бокахъ цісарського гостинця. Легкій дощакъ кропивъ бть часу до чаю въ ле- дво замітнихъ, більшихъ хмарокъ, прібивавъ ку- раву і лагодивъ літніу спеку. На душѣ робилось легко і весело. Швидко котились по камяній до- розі здорові вози, набиті вандрівниками, а вразъ зунала по гаю голосна пісня. Въ Слободці роз- крилася передъ нашими очима чудова, живописна картина. Въ долині, въ хорошому яру розли- лася річка Гнізна, цільнимъ рядомъ ставковъ, що обніяла вінцями очерету і корчовъ близькою про- тівъ насъ гладкими, ясніми зеркалами. За став- ками лісъ, вінше живописно розкинене село, по другої стороні високо майже прямовисна стѣ- на, покрита зеленою кожею ліса. Тутъ мы въ- перше познали, що Поділье має такожь хороші, чудові сторони, оно і богате в красе.

О годині першій зъ полуночі побачили мы давній, історичний нашъ городъ, столицю Ва- силька, Теребовлю. Вже зъдалека кидався намъ въ очі на полуночій західній стороні надъ мі- стомъ вінческий замокъ, котрого камінній сірі

більш. Понірвавши піднімкомъ патротизму, ста- нули поспіхами Быка до завзятіи борбы про- тивъ партії Бельха. Христіані комітетъ стислив, залишаючись переведенімъ виборобъ до рады громадської, становивъ зъ початку на бо- ці, не вінческий до борбы. Христіані въ за- галі хотіли бути въ Коломиї неутральними, вінческими: нехай тамъ жіди бютомъ, пам'яте все одне, чи сей чи той, все таки жіди. Оно бо ви- далося такъ а все таки въ короткій часі треба було прійти до іншого переиздіччя. Комітетъ центрального польського свою міснюю позагу ста- нувши по стороні Быка вільнувъ на значну частину виборцівъ христіанівъ а до того форса грошує кандидата Быка значно донемагала такъ, що міній христіані, іменно декотрі політично мало розвинуті а міній користолюбиві, стали Быка піддирати і деморалізуючи на другихъ віль- вати. Коли бъ христіані лишилися неутральними, могла легко стеръ сподки при помочи позагу центрального комітету польського перевести ви- бори Быка въ тоді значеніе і сила сені сподки прізвуть одновірцівъ ще більше віросла бы. Правда, жіди партії Бельха побуджені ненаві- діли-би ще більш але і боліли бы ихъ ще більше, на кільканайцять літъ не отважились-бы голоси поднести. Части христіані, позыканіхъ неморальными средствами, стала бы зовсімъ по- датливово і о реформі міста на дозгі літа не можна бы було і подумати. Треба було рѣшучо ставити по стороні Бельха і не допустити ви- бору Быка за іншку ціну.

На чолі комітету, піддираючого вибори Бельха, ставила, якъ сказано, родина маюча Брет- леровъ а зъ христіанізмъ властитель дестиліарій въ Коломиї, Сигурдъ Вашиевський. До Вашиевського прилучилися і інші вільновіві христіані межі іншими п. Мих. Бельоусъ. Межі жільовською пар- тією Бретлеровъ а христіанізмъ ставила угоди: христіані піддирали мітть Бельха, а жіди підо- прутъ христіані при виборахъ до рады громадської въ той спосіб, щоби въ новій радѣ громадської застідало 16 радивъ жільовъ а 20 христіані, а заступниківъ щоби було 10 жільовъ а 8 христіані. Кандидатовъ жільовськихъ мали жіди предложити христіанівському комітетові до одобрення. За Быкомъ, якъ сказано, ставити до борбы звістний Візельбергъ съ овоми приверженцами жільов- скими а христіанізмами характеру ненайлучшого, непостійнимъ, користолюбивими або такими, що сліпо підчинялися волі центр. комітету поль- ского. И такъ закінчилася борба люта межі двома партіями, межі Быкістами і Бельхістами. Бы- кісти смилили трохиши майже пригорщами а Бельхісти ішли голіручи. Годи-Бельхісти боролися съ фанатизмомъ, щоби пересадити свого рабина, а христіані помагали імъ широ въ на- дії помочи при виборахъ до рады громадської, щоби побудити стару шайку марнотравцівъ май- на місского. Быкісти боролися якъ льви за Быка въ той діл, щоби свого проводира Візельберга і его спільниківъ утримати при пануванії и на- дальше, а маючи за собою такожь Поляківъ сміло віруючи въ позагу свого центральн. комітету у Львові.

(Дальше буде.)

отіні наче въ дрімоті задумчиво гляділи на мі- сто. Передъ містомъ пустились місъ піхотою. На мості стрітий на сіль місцевий комітетъ, пред- ставителі его, Вл. о. деканъ Залуцкій і бур- містръ міста дръ Ольшинський повітіли на сіль сердечною промозкою, а послідний підіймавъ ван- дрівникамъ хлібъ і сіль, выражуючи теплиць рускимъ свою сердечну утіху, що ван- дрівники загостили до Теребовлі. Въ супроводі міскої музики рушили вандрівники даліше, видачі въ великої громаді окружаючи ихъ ін- телігенції і міщанів доказать щирості і симпатії. Противъ Микулинцівъ „Stillparadenviſit“ була гостина въ Теребовлі такті хорошою мані- фестацією зъ сторони мешканцівъ другого народ- ності, що вандрівники съ повнимъ правомъ мусіть зложити подяку Вл. дру Ольшинському, бурмістрові міста, котрый не зважаючи на вся- кі слухи про руску вандрівчу молодіжь, такъ широ і сердечно повітавъ на сіль въ своїмъ місті.

Увійшовши до міста, завернули мы підъ проводомъ Вл. о. Залуцкого до тамошнія церкви, де Вл. парохъ отримавъ молебень за путеше- ствуєчихъ, а оттакъ взніється многолітства Єго Св. панії, Єго Вл. цісареві, Вл. дру матр. Сильве- стріві, п. намѣстниківъ, місцевому старості, бурмістрою а наконець самимъ вандрівникамъ.

Зъ черги пішли мы оглядати важнійшій будові историчного значення, межі іншими костелемъ Кармелітівъ, де въ закристиї зацікавили на- стінами удалию на замокъ, котрый перенесений въ цілості і детайліахъ на папір буде безен-

Зъ підъ Перемишля.

(Причинюю до справи руского языка въ уряд- дівській друкові. Клопотъ въ недобіческими „шес- тахами“.) Маю передъ собою „Militär-Pass des Uhlanen Senko Pysar“. На сторіні 1 читаю: Charge — Charz; Name — Nasza; низше: „Ewidenzuständiger Ergänzungsbezirk — Eviden- сују prynależny uzupelniajacy rojot“; на са- мімъ дає: (Ruthenisch). На стор. 19—24 умі- щена „Instrukcja“ (нѣбы то по руски). Отъ намъ коротенький зразокъ тої рускої інструк- ції. Стор. 24: „Jesly ozaugt ugrajdena ogniem uze daleko postupuj i byc calkowicie ugrajdenem, tody karajemy bude otwajaczy się w źródle szaty katy- hodnoho, i musz ugrajenie ogniem zaraz iły w najbliszym periodu dopolnity“. Цѣкава рѣчъ, колько порозуміє въ тої інструкції „Senko Pysar“, котрый — якъ прописано на стор. 2: „Redet Sprache — Howoty mowy: „polnisch“! И на що ему видано „Militär-Pass — Ruth- enisch“, коли дінь говорить „polnisch“! — На стор. 11 записано вновъ: „Senko Pisar (sic!) po odbytej Szlužbie wojskowej zgłosił się w Urzędzie gwiadkowym“. Підписаній: вдѣтъ і писаръ громад- скій, оба рускій господаръ въ селі чисто рус- скій. Писаръ — не той Сенько, а писаръ громадскій, — не докончавъ колись шестою класою гімназіальною. Клопотъ съ тими недобіческими шестаками! Одинъ въ оборонѣ языція пише „Sturm-estatut“ і гудить университетсько-го професора рускої літератури; другій та- кожъ проломлює дорогу язычю перехрещаючи „Писаря“ на „Pisara“ і гудачи професора поль- скої літератури і автора польської граматики!..

Зъ України.

Въ містѣ Кременчуцѣ вибухла бatalія помѣжъ Великороссами і Турками. Дня 19 (31) липня (якъ пишуть „Рус. Вѣдомості“) Тур- ки, пекарь булокъ, Юсуфъ Еманъ убивъ на смерть свого робітника Великоросса. Другого дня справили початокъ будови велівіївъ въ Кременчуцѣ до Роменъ (въ Полтавщинѣ). На се свято будівничі викотили робітникамъ бочку горіхівъ. Робітники Великоросси переп- писали згадали, що вчора „незвѣръ“-Турокъ забивъ православного і пяна юрба кинувася на Туркову пекарню. Самого Емана прибили і трохи не розбрвали на кусочки, гроші въ за- грабували, борошно, яке було въ пекарні, по- ровнівали і саму пекарню зруйнували до тла. Тоді говна въ тисячі чоловікъ війська пішли по всьому місту „бити Турків“ і руйнувати турецькі пекарні. Турки поховалися, а товпа три пекарні зруйнували, такъ що є єдну іхъ не стало. Підъ вечеръ вже прійшла поліція зъ військомъ і арештували 30 людей, розбігнала товпу.

Нѣгде въ цілому свѣтѣ хмара владѣй- ства не опановувала ще свою пошиестю такъ якъ въ Россії. Оно хочъ і натурально а все таєжко! Звѣстно, де слово закуте въ кайданы, тамъ темнота, а де темнота, тамъ демо- ралізація, а съ нею, якъ одинъ въ овочівъ, і крадѣль. Отже ся філософія не заспокоює, коли нагадаєшъ про банків і іншіхъ владѣй- ства въ Россії і морозъ бере за плечі, коли глянешь на цифри крадѣжей. Досить сказати, що за роки 1882 і 1883 по россійськихъ часописахъ мы нарахували 49 банковъ і ін- чихъ громадськихъ крадѣжей, більше нѣжъ на 50 мільйонівъ рублівъ! Міжъ ними перше місце займає скопинській Рыковъ. За остан- ний рокъ видано въ Россії тільки новихъ законівъ проти владѣйства, що вдавалось бы — гдѣ красти! Але жъ! Ось сими дніми анонсували каси самі таки касієри въ Ростовѣ і въ Елисаветградѣ, — та ще якъ

каси? — въ Елисаветградѣ обкрадено судову касу! Значить, самимъ виданьемъ закодитъ хочь-бы мудрѣшіть бть Соломоновы, ін- чого не вдѣшь. Треба чогось інчого: най- перше потреба: свѣту, вольного слова і мо- буїв Росії.

Тяжко стогнуть села і великий містъ України бть пожежі! Страшенній огонь анищивъ велику частину Катеринослава і Херсону, а про села нема що й говорити! До сего ліха прибува велікій недорбъ на хлібъ і трави. Зъ хліба що і вродило, такъ дощѣ, (20) липня, геть погною. Сюно вже тепер скотину. Цѣни упадли такъ, що і дѣдъ не Корову, що на веснів контувалася 75 рублівъ, радо збивають за 10—15 рублівъ. Пару волівъ у Катеринославѣ продають за 40 руб., рублівъ. Нѣ хліба, нѣ корму, нѣ топливи. Зимою неминучо въ полуденній і західній буває звичайно, і тяжкі пошести на людів. нещастя що холера або вибухне війна?

Зъ літературнихъ новинъ на Українѣ, възвичайно, занадто мало. Въ Києвѣ вишли великою книжкою „Фотографія не- старого мого альбому“. Се три маї на опубліканія п. Ол. Кониського, друкованій у „Правдѣ“. Марта Перепечка і въ „Зорї“: Михаїла Павлова Дрангута. Въ Одесії ви- шовъ давно сподѣваній альманахъ „Ніва“. Одержавши їго, мы ширше поговоримо про него. Творамъ Кропивницкого не щастить. Не кажучи вже, що цензура ваборони- ла въ новому виданні друкувати Глітца і Доки сонце збѣде, і то чого не забор- нила, н

По полудни о год. 4-той отъдавъ цѣсарь буди-
тельскіе школы промышловыи, де повитали его гр.
Таффе, директоръ школы и цѣлый учительской
персональ. Монархъ оглянувъ будынокъ и вы-
слушавъ роботъ учениковъ и опустивъ тое заведе-
ние уже вдоволеный его успѣхами, удаочись до-
гово поставленной церкви св. Николая. Тутъ до-
видъло его членение духовенство въ церковныхъ
разахъ, котре завело прибувшого при звуку дзво-
на монарха передъ головный престолъ. По ко-
роткихъ молитвахъ, оглянувъ монархъ съ заня-
тыемъ гарну будовлю овятины, высказавъ свое
вдоволеніе по причинѣ удачного выполнанія сей
будовли и отъехавъ оттакъ до своеи палаты. О
годѣ 6 вечеромъ отбувся въ комнатахъ монарха
обѣдъ на 76 особъ, а по обѣдѣ ввычайный сегоднѣ;
о год. 8 $\frac{1}{2}$ выправили товариства стрѣлецкій цѣ-
сареви велику серенаду. При свѣтлѣ численныхъ
смолескоповъ и овѣгленю доокрестныхъ горъ ве-
ликими огнями, отопѣвало 500 спѣваковъ хораль-
ную честь монархи, оттакъ колька народныхъ пѣ-
сень въ конца пимъ австрійскій. Дня 9 с. м.
отбулось стрѣлецкое торжество. Рано зобрались
все стрѣльцы, которыхъ прибуло кольканайцать
тысячъ, на великому подворю т. зв. монастыр-
скихъ кошаръ, куды о год. 9 рано прибувъ цѣ-
сарь въ супроводѣ архикнязя Кароля Людвика,
арх. Гайриха и Фердинанда, намѣстника Тиролю
и гр. Таффе. По отправленю службы божией от-
бувъ цѣсарь переглядѣ стрѣлецкихъ отදловъ,
при чёмъ размовлявъ съ многими стрѣльцами.
Оттакъ наступивъ торжественный походъ стрѣ-
лецкихъ отදловъ на пляцъ стрѣлецкого торже-
ства. Походъ выпавъ дуже величаво, стрѣльцы
импонували своими зброями, коотюмами и справдѣ
лицарскими поставами; походови приглядався мо-
нархъ зъ балькону своеи палаты. По походѣ от-
бувся стрѣлецкій банкетъ, а о 4 по полудни при-
бувъ монархъ на мѣоце торжества. Тутъ пови-
тавъ его маршалокъ красный Рацъ короткою про-
мовою, на котру отповѣвъ монархъ, высказуючи
свою радость зъ причины успѣшного розвою то-
вариства австрійскихъ стрѣльцовъ. Промову мо-
нарха цовитали громкими неустающими окликами.
Розпочалось стрѣлянье въ приготовленой до сего
днѣ, котому цѣсарь приглядався съ занятіемъ
до год. 6-гои вечеромъ. О год. 6-той отбувся
въ палатѣ цѣсаря обѣдъ на 78 особъ, а о 8-ой
годинѣ отъехавъ монархъ, провожденый товпами
народу, до Ишль. Заразъ по отъездѣ приславъ
цѣсарь намѣстнику тирольскому отручне письмо
съ подякою за шире привѣтъ, котру то подяку
ме намѣстникъ въ имени цѣсаря всѣмъ корпора-
ціямъ и цѣлому населеню Тиролю высказати.

(Зъездъ монарха австрійскаго съ царемъ Александромъ III) настушилъ вже зовсѣмъ рѣшучо днѧ 24 с. и. въ Кромерижу. Вже теперь работаютъ въ Кромерижу приготовленія съ великимъ шоу. Въ архіепископской палатѣ, де мають лешкаты обѣ цѣсарскій родины, працюе теперь стоколька-десѧть роботниковъ. На першомъ по-версѣ сей палаты мають замешкati царь съ женой, на другомъ цѣсарь, цѣсарева и цѣсаревичъ. Незадовго мае приѣхати до Кромерижа на-борный охмайстеръ кн. Гогенльбоге и намѣст-икъ гр. Шенборнъ. Дирекціи желѣзници, почтъ тельеграфовъ одержали припорученіе постара-тесь о помѣщеніе прибути маючихъ оиль по-мочныхъ. Подчасъ зѣзду стояти будутъ въ Кро-мерижу галицкій полки пѣхоты (зъ Пере-ышла и Ярослава), котрой мають прибути тамъ щедующаго тыждня разомъ съ двома орхестрами. Въ зѣздѣ возьмутъ участъ такожъ министры гр. Кальвока, гр. Таффе и мин. Тисса. Участъ гр. Таффе и Тиссы уважаютъ доказомъ, що вп-турьшно-австрійскій справы не стоять въ супе-речности съ тенденціями мира, политирами по-литикою внѣшною, и що сї справы (внутрѣшній) вѣакъ не могутъ бути предметомъ нарадъ зѣзду. Рада мѣска въ Кромерижу призначила зъ фондовъ мѣста сумму 5000 зр. на принятіе мо-нарховъ. Кроме сего видавъ бургмистръ до жи-телей Кромерижа отзыву, щобы подчасъ зѣзду даи наглядный доказъ своихъ патріотичныхъ чувствъ.

(Въ спраєть юридичныхъ испытвъ) выдало
министрство просвѣты слѣдующе разпорядженіе:
1) Терминъ повторенія исторично-юридичнаго
испытва означено безъ рѣжницѣ на одинъ рокъ.
Кандидатъ, который перепавъ при испытвъ на лицѣвомъ и жовтневомъ терминѣ, не може бути
припущеній до нового испыту скорше, ажъ до
черва въ найблишшомъ лицевомъ терминѣ. Ра-
зомъ належать кандидатови означити тѣ предметы,
которыхъ мае слухати въ слѣдующомъ роцѣ
по неудаломъ испытвъ. Розумѣєся, что по повтор-
номъ зложенію испыту кандидатъ мусить бути на
Університетѣ еще два роки 2) Кандидаты, кото-
рые не зложили исторично-юридичнаго испыту, не
можуть бути записанными на третій рокъ правъ.
3) Исторично-юридичній испытвъ мають отбувати-
ся въ лицевомъ и жовтневомъ терми-
нѣ. 4) Слухачѣвъ юридичнаго факультету, почи-
вающихъ исторично-юридичній студіи въ лѣт-

исторично юридични студии въ лѣт
на семестрѣ, належитъ такъ що до припуще-
нія ихъ до испытованія якъ и що до выдаванія имъ
абсолюторіи, такъ трактовати, якъ коли бы всту-
пили до университету о пѣвъ року познѣйше въ
зиновомъ семестрѣ. 5) До юридичнаго испыту
належитъ привлекати кандидатовъ донерва по
рѣ. 6. Екзаменаційна комисія для исторично-юри-
дичнаго испыту мае складатися звычайно, кроме
предсѣдателя, еще зъ трехъ екзаменаційныхъ ко-
мисарівъ, зъ которыхъ каждый мае испытывать
одного предмета. Предсѣдатель, хотя бы самъ
не бувъ екзаменаторомъ, мае право задавати пы-
танія зъ всѣхъ предметовъ. 7) Розпорядженіе тое
щочинае обовязувати въ школьніи роцѣ 1885/6.

Рѣвночасоно перестаютъ обовязувати въ давнѣ
шіи приписы суперечніи съ симъ розпорядженіемъ
Въ жовтневомъ терминѣ бѣжучого року истори-
но-юридичніи испытывати отбудутся ще після да-
ныхъ приписовъ.

ЗАГРАНИЦЯ

Зъездъ цѣсарѣвъ и подорожь г
Кальнокого до Варцина. Нынѣ есть вже по-
ною рѣчею, що зъездъ царя съ цѣсаремъ австрі-
скимъ отбудеся при концѣ сего мѣсяца — гов-
рятъ, що дня 24 — въ Кромерижу на Моравѣ
о тѣмъ нема вже сумнѣву, судачи въ пригот-
влень, якъ въ тѣмъ мѣсяци робятся и зъ сильной
отдѣлу тайнои полиціи австрійской и россійской
котра мала вже на мѣсце прибути. Що намъ, ш-
цѣлой Евроپъ зъездъ сей принесе, трудно от-
гадати, позаякъ цѣла справа крысся въ глубокѣ
тайни може ще въ глубшой, якъ цѣль зъзду м-
нувшого року въ Скерневицахъ. Тогда бо отно-
шения державъ середної Евроپы були досыть нап-
руженій: на балканскомъ побѣостровѣ клекотѣ-
якъ въ горшку; Нѣмеччина здавалася лагодитися
де вѣйны и збирала войска на пруско-россійской
границѣ; Австрія воїма силами старалася выби-
роти себѣ впливъ на балканскомъ побѣостровѣ
а въ Россіи самой мара революціи пригнеталася
якъ тяжка змора цѣлый организмъ державы.
Кромъ того по цѣлой Евроپѣ вѣявъ якійсь дух
неспокою и безладу, поддержаній особливо въ
Австріи и на балканскомъ побѣостровѣ россій-
скими агитаціями. Станъ такій, наколи бы був-
ше трохи продовжився, мусѣвъ-бы бувъ выкли-
кати вѣйну и то вѣйну страшну, до котрої бу-
бы ще безперечно прилучилася и борба поодин-
кихъ клясь суспольности. Положеніе було досыт-
небезпечно и мусѣло налкать верховодителѣвъ
Огбувоя зъездъ въ Скерневицахъ; пристрастія
притихли и мы бачимо, якъ поодинокій державѣ
середної Евроپы стараются всякими силами при-
душити всякий свободнѣйшій рухъ въ суспольно-
сти зъ обавы, щобы онъ не стався причиной
якого несподѣваного заколоту. Настало реакці-
а то тымъ сильнѣйша, позаякъ жадна зъ державѣ
середно европейскихъ не важилася одна друго-
въ еи реакційныхъ змаганяхъ перешкоджувати.
Щобы удержати миръ въ Евроپѣ, треба було
конче реакції а до сеї треба знову було згоди
интересованихъ державъ. Чи новый зъездъ буде
дальнішимъ продолженіемъ розпочатого въ Скер-
невицахъ дѣла, не трудно отгадати. Огносины въ
Евроපѣ а особливо на еи всходѣ ще на только не-
змѣнилися, щобы кожда зъ застуленыхъ въ Скер-
невицахъ державѣ могла пойти своею окремо-

дорогою. Може навѣть бути, що зъездъ ще бôльше зближитъ до себе интересований державы народы почують ще бôльше сильну руку управляемихъ ними монарховъ. Сего вымагае миръ загально-европейскій, сего потребуе добро народовъ поодинокихъ державъ, которыхъ зъездъ въ Кромерижу безпосередно дотыкае. Що оно такъ воти доказує найлїпше цôвъофиціяльный бельгійскій „Nord“, котрый такъ пише: „Маючій отбутисъ зъездъ двохъ цôсаарѣвъ въ Кромерижу, есть далекимъ отъ того, щобы змїнити въ чѣмъ небуде умову зроблену въ Скерневицяхъ; противно, онможе еи лишь скрѣпiti и оконсолидувати. Умова, зроблена трема монархами, єстъ фактомъ, котрый не дастъся оспорювати и котродержмо хто старавсь бы розбити. Ся умова позостане потройною, бо инакшою она и не можбути; она позостане отвертою и щирою, бо досвѣдъ выказавъ еи взаимный хосенъ; она позостане свободною отъ всякихъ напастей, якъ довгопозбутанутъ головнї причины еи истнованя, т. е.

якъ довго буде потреба удержаня загального миру и затамованя розшалѣвшихся філь соціализму анархизму.“ Характеристичнымъ есть, что зѣзд царя съ цѣсаремъ австрійскимъ не отбудеся безпевного порозумѣння съ Нѣмеччиною, отже и не буде — якъ се первѣстно говорено — лишь актомъ звычайной куртоазіи. Доказомъ того есть что минувшого втбрка гр. Кальноки выѣхавъ д Варцана, щобы тамъ порозумѣтися съ кн. Бисмаркомъ. Надъ чимъ оба си мужѣ тамъ будут радити, разумѣется, что годъ се знати; то однакожъ можна догадуватися, что предметомъ нарады не буде союзъ австрійско-нѣмецкій а скорще нарада, якъ обѣ державы въ даномъ случаю мают поступати и что въ Кромерижу не буде нѣчо ухвалено, о чѣмъ-бы напередъ Австрія съ Нѣмеччиною не порозумѣлися. Наколи-бы такъ дѣйстн. мало бути, то выходило-бы зъ сего ясно, якъ слабою есть звязь, яка лучить Россію съ обоими сусѣдними державами и якъ легко та звязь въ даномъ случаю може розбрватися. Здаеся однакожъ, что въ Варчинѣ кромъ политичныхъ справ буде порушено такожъ и пытанье торговельно-по-

буде порушене такожъ и пытанье торговельно-политичне, котре теперь немало клопоту причиняєтъ Австріи якъ и Нѣмеччинѣ и що отъ зѣзды въ Варцинѣ буде зависѣти, яке становище въ сѣмъ пытаню мають зайити обѣ державы супротивъ третої. Справа ся вирочъмъ дуже пясна и требуетъ чекати ажъ на певній результаты зѣзду.

Россія. Огъ 21 липня ажъ до 8 серпня бувався въ Казани соборъ православныхъ епископовъ, на котрому головно радили падъ тымъ якимъ способомъ можна-бы ширити православі въ воходній часті Россіи, особливо межи музулманами и рожного рода розкольниками въ губерніяхъ астраханській, сибирской, оренбургской т. д. Въ парадахъ тыхъ бравъ участъ також оберпрокуроръ св. синода Побѣдоносцевъ. — Міністерство просвѣты дозволило властямъ кіевскаго университету принимати сего року назадъ тыхъ студентовъ, котрій минувшого року були виключени на одинъ рокъ зъ университету за безпорядки під часъ 50-лѣтнаго ювілея. — Въ справѣ афганській доносить „Journ. de St. Petersburg.“, що

независимость Афганистану становить одну из головныхъ точокъ порозумѣнія Россіи съ Англіей и что вѣсть поданы агентомъ Райтера, будто-бы въ наслѣдокъ згromадженія афганскаго войска въ Пендждехъ и Россія выслала туды также своя войска, есть неправдивою. Пендждехъ есть отчашу конфликту зъ дня 30 марта с. р. мѣсце неутральнымъ и анъ афганской апъ россійской воїска не маютъ права туды заходить. — Цѣвернувъ теперь зъ Финляндіи и прѣѣхавъ до Петергофа, де его принято дуже торжественно. — Поѣдя на новѣйшихъ вѣстей царь предъ зѣздомъ въ Кромерижу не пойде до Кіева лишь просто черезъ Варшаву до Авотріи. Въ Варшавѣ царь задержится лишь коротко. — Зъ Петербурга доносятъ, что тамъ зѣхалися въѣз представитель Россіи въ державахъ на балканскомъ побѣостровѣ, а именно: россійскій послы въ Болгаріи, кн. Урусовъ и въ Бѣлградѣ п. Песина, россійскій министръ-резидентъ въ Черногорѣ Аргиропульо, и ген. консулъ въ всходи Румеліи, Сорокинъ. До сего зѣзду привязываютъ въ петербургскихъ кругахъ политическихъ великихъ значенье.

Н О В И Н К И

— Зъ декламаторско-музыкальныхъ вечерницъ въ память Костомарова устроеныхъ въ Тернополи 2 л. сезона с. р. заходомъ тов. „Руска Бесѣда“ и фил. тов. „Просвѣта“ при участіи женъского хору „Рускої Бесѣды“, Ви. пп. Леоптовича, Кацмарского и Гушалевича, хору Денисѣвскихъ спѣваковъ и мужскаго хору „Академичнаго Братства“, зъ вечерницъ съ танцями взынуло загаломъ 376 зр. 10 кр. а по отгрученю коштѣвъ въ сколькости 234 зр. 18 кр., остало чистого доходу 1 р. 92 кр. ав., зъ котрого половину переслали въ помощь Русской Бесѣдѣ „Академичному Братству“ на подмогу убогой руской молодежи академичнѣйшаго въ сколькости 70 зр. 96 кр. ав.

— Въ Коршиловцѣ, повѣта збаражскаго, завязала
слала Хвальна Дирекція руско-народнаго театра
зъ представлѣнія на ту цѣль въ Тернополи устро-
еного 20 зр., за котрѣй комитетъ памятковый скла-
дає Хв. Дирекція прилюдну подяку. Грошъ ум-
щено въ щадници „Нородної Торговлї“ въ Тер-
нополи.

— Въ Коршиловцъ, повѣта зоараского, завязала
заходами о. Дровдовскаго и п. Тадея Федоровича
дѣдича суюдного села Клебановки, нова читальни.
Статуты, на которыхъ подписано 10 основателей
селянъ, подано вже до намѣстници гва.

— Въ справѣ урегулюванніи конгруї центральна комісія статистична за приволеніем министерства вѣроисповѣдання и просвѣтѣ робить пять лѣтъ статистичній дохажденія о положенію католицкого кляра въ Австріи а за подставою сеи роботи будуть служити фасіи выготованніи на подставѣ закона о конгруї.

— въ сель Гавзичевъ пов. Жидачевскаго став громада за инициативою мѣсцевого пароха о. Клѣчинского и учителя Котовича громадокій домъ въ котрому буде мѣститися не только урядъ громадскій, але такожь читальня и крамниця. Домъ громадскій буде вже въ короткому часѣ готовый; до будовы его причинилася не мало таежъ и властителька добръ панъ Старженьский дарувавши на домъ сей 7000 цеголъ. При помо-
чи выдѣлу краевого, мѣсцевой властительки яко-
такожь и власными датками громада урегули-
вала рѣку Сгрый, котра що року доспѣ робила въ
селѣ богато шкоды. Вое то заслуги мѣсцевой
приходника и учителя. Дай Боже лишь болѣш-
такихъ людей и такихъ громадъ якъ Гавзичевъ.

— Право ярмаркове мѣстъ Сокала и Станиславовъ Львовска палата торговельна порѣшила на запытанье староства сокальскаго, что въ Сокала мѣгутъ отбуватися кромъ дозволеныхъ 5 ярмарковъ ще 6 недозволеныхъ доси, а котрий мимо тогъ правомъ звычаевымъ отбувалися цѣдъ фирмой торговъ. Подобную справу предложило палатѣ торговельной такожъ и староство станиловавовокъ. Въ Станиславовѣ отбываются кромъ 5 звычайныхъ дозволеныхъ ярмарковъ ще два недозволена именно въ дняхъ 14 мая и 6 серпня. Рада повѣтова станиловавовка высказалася за сими ярмарками, а то для того, что они суть для мѣстъ и околицъ дуже важны, бо въ маю закупуеся тварь на выпашь, а въ серпни выпасеный продается. Увзглядняющи сей поглядъ рады повѣтово палата торговельна порѣшила, что оба недозволены доси ярмарки въ Станиславовѣ треба задержати але за то знести два други такъ, щобъ всѣхъ будо лишь пять.

— Испыты учительский. Львовска комисія екзаменаційна для учителівъ школъ народныхъ, звычайныхъ и выдѣловыхъ, назначила речапець испытovъ учительскихъ, припадающихъ въ осени о. р. на день 30 вересня 1885.

— Выпѣканье хлѣба черезъ селянъ належитъ д
категоріи промыслу домового. Такъ порѣшила
львовска палата торговельна въ слѣдующомъ олу
чаю: Пекарѣ въ Кроопѣ внесли були жалобу д
старства, що селяне зъ Щепаньцовои выпѣка
ютъ булки и обарѣнки и продаютъ оттакъ на
торгахъ и ярмаркахъ и просило о заказанье имъ
сего або о присылаванье ихъ до того, щобы они
постаралися о карты промысловій. Староство от
песлося до львовской палаты торговельной съ за
питаньемъ, чи выполнуванье сего промыслу не на
лежалобы зачислити до промыслу домового, а па
лата на то згодилася. Порѣшеніе се важне яко
прецеденсъ и для богато мѣсть и мѣсточокъ въ
нашихъ сторонахъ, въ котрыхъ якъ и. пр. въ Ко
ломыи, Бучачи и др. передмѣщане и селяне вы

пѣкаютъ хлѣбъ, колачъ, маляй и т. д. Богато
родинъ удержуеся лишь зъ сего промыолу; на-
коли бы имъ сего послѣ нового закона промысло-
вого заказано, то не только що весь промыслъ
шекарокій опинивоь бы выключно лишь въ жидов-
скихъ рукахъ, але и богато родинъ пошло бы
въ наибѣльшу нужду лишаючися способу до-
житя.

— Кромерижъ и его архієпископска палата. Якъ поодинокихъ людей такъ такожъ и деякии мъоце-
вости стрѣчае иногда дивна судьба: свѣтъ забу-
вае о нихъ скоро и лишь колись случайно иро
нихъ собѣ нагадуе. Такъ маеся рѣчь такожъ и зъ
мѣстомъ Кромерижомъ. Недавно що приходилось
намъ почутi, якъ люде, що здавались навѣть до-
сыть образованi, доцyтувалися, де лежатъ мѣсто
Кромерижъ. Коли отже предстоячимъ зѣздомъ
двохъ монарховъ мѣсто се мае знову отжити въ
памяти людей, то не отъ рѣчи буде, коли подамо
деякии исторични згадки про се мѣсто и его слав-
ну архієпископску палату въ котрой якъ разъ
маютъ стрѣгтися и проживати монархи двохъ
могучахъ державъ Европы. Мѣсто Кромерижъ
(по нѣмецки *Kremser*) лежить на Моравѣ въ

жизненій долинѣ Ганна надъ рѣкою Моравою при зелѣзнице Голинъ-Збровець и числить 11816 жителѣвъ по наибольшій части самыхъ Моравицъ и Чеховъ. Мѣсто мае пять передибѣсть, огъ которыхъ середина мѣста есть отблеска старымъ муромъ; есть тутъ старство, судъ повѣтовый, комисаріятъ финансовый и лѣтна резиденція оломоцкого архіепискоца. Зъ важиѣйшихъ будыяковъ публичныхъ замѣтнѣ суть коллегіяльна церковь св. Маврикія, съ двома высокими вежами и архіепископска палата, котра якъ разъ теперь приготовуєся на принятие монарховъ. Кромерижъ,звѣстный ще зъ часобъ Огтокара П и военъ гуситскихъ, добули Шведы въ 1643 р. подъ Торензономъ и спалили его зовсѣмъ. Въ сѣмъ часобѣ построивъ кн. архіеп. Кароль Лихтенштайнъ теперьшну палату архіепископску и надавъ ѿ видъ якій она ще доси мае, хоть по пожарѣ 1752 р. мусѣла бути на ново реставрована. Якъ великою есть та палата можна собѣ вже зъ того представити що має 300 комнатъ, въ когрыхъ теперь 150 роботниковъ день въ день працює надъ приготовлениемъ ихъ для принятия монарховъ. Есть тутъ такожъ величезна саля построена еп. Гамильтонъ, на два поверхи высока. Прикрашевъ лишь сей однои салѣ мало свого часу коштувати 60.000 зр. Въ сали сѣй засѣдавъ 1849 р. першій австрійскій парламентъ. Въ палатѣ мѣстятоя такожъ двѣ библіотеки, одна менша обоймаюча 8.000, а друга бѣльша 20.000 томовъ, богато (д

40.000) рожныхъ грамотъ, манускриптовъ и т. д. Кромъ сего есть тутъ такожь и галерія образований въ трехъ салахъ. Докола палаты есть прекрасный паркъ обѣмаючій 250 морговъ земли. Въ палатѣ сѣй гостила вже неразъ высокіе достойники и такъ въ рокахъ 1515 и 1523польскій король Жягмонть и Людвикъ а 1743 цѣсарева Марія Тереса, зъ отки выѣздила на переглядъ россійскаго войска подъ Оломуцомъ. Найбольше однакожь звѣстие стало мѣсто и палата архієпиокопска зъ 1848 р. коли тутъ открыто австрійскій парламентъ. Теперь роблятся въ палатѣ величезны приготовленія, на котрѣ зъ цѣаарской касы приватной выдано около цѣвъ миллиона, мѣсто же само причинилося даткомъ 5.000 зре. Въ самой палатѣ будутъ подчасъ зѣзды проживати лишь оба монархи, въ прилагающій до неи будинку парохіальному при назначеніе мѣсце для архіекн. Рудольфа а забудованя малої семинаріи назначеній на помешканія министровъ Гирса, гр. Кальнокого, гр. Таффого и Тиссы. Для другихъ достойникозъ назначеніе помѣщеніе въ иныхъ домахъ архіепископа и двоихъ потолахъ въ винку

— Складка на погорельцевъ въ Городенцѣ. Министеръ дѣль внутрѣшныхъ дозволивъ роби ги складку на погорельцевъ въ Городенцѣ въ вѣхъ краяхъ коронныхъ кромъ Тиролю, Кариатіи и Буковинѣ а то для того, бо въ Тиролю и Краинѣ народъ не поднѣсся ще зъ бѣды по повеніи въ 1882 р. а на Буковинѣ знову мусить люде робити складку на погорельцевъ въ Выжници.

— Конкурсъ для выслуженныхъ подофицирѣвъ розписала дирекція гал. земѣницѣ Кароля Людвика на 106 посадъ „службы“ а именно : 20 помочниковъ надзирателѣвъ магазиновыхъ, 20 кондукторовъ III. класы, 5 надзирателѣвъ отаційныхъ, 10 надзирателѣвъ возбѣ, 3 помочниковъ надзирателѣвъ въ окладахъ матеріяловъ и 50 надзирателѣвъ шляху. — Опорожнена такожь посада амистенга почтового въ окрузѣ дирекціи почтъ и телеграфовъ въ Чернѣвцяхъ и посада надзирателя вязнѣвъ въ карномъ заведеню въ Вионичу.

— Отзнаки. Кондукторъ почтовый въ Станиславѣ Земанѣ подицразъ переходѣ по пасажи-

вовъ Зееманъ получивъ при переходѣ на пенсію срѣбный хрестъ заолуги. — На выставѣ въ Антверпіи получило нафтovе товариство у Львовъ дипломъ почетный а фирма Гартенбергъ, Лявгер-бахъ, Гольдгамеръ и Вагманъ въ Дрогобычи золотой медаль. Аптекарь Жигмонтъ Рукерь и другиѣ Ив. Игнатовичъ здѣ Львова удостоили-ся на той выставѣ почетной згадки.

— Въ Угерцяхъ на зелѣзници луцкѣвокой можн
отаціямъ Ольшаниця и Лукавиця-Лиско мае бутц
открыта нова отація зелѣзнои дороги.

— Холера. Въ Марсиліи померло дня 11 с. м.
на холеру 40 особъ. Ходять вѣсти що холера ма-
ла такожъ проявитися вже и въ Тульонѣ и Ліо-
нѣ. — Въ Испаніи занедужало дня 10 с. м. на
холеру 3724 особъ а зъ тыхъ померло 1886; бю-
летинъ сей есть однакожъ недокладный. Въ Се-
вилль померъ на холеру тамошній архієпісокопъ.
На Гибральтарѣ мала такожъ проявитися холера
и для того усгавлено тамъ отъ отороны испан-
ской сильный кордонъ. Коли можна повѣрити
нейновѣйшимъ вѣстямъ, то холера появляєт
се

Приходить до Львова:

Пойдь особый с 8 год. 5 ми. рано до Стрыя, Станиславова, Хироза.
Пойдь особ. с 4 год. 15 ми. по полууд. до Стрыя, Станиславова, Хироза.
Пойдь маш. с 2 год. 10 ми. въ ночь из Гусытина, Станиславова, Стрыя, Хироза.

Отходить из Станиславова.

Пойдь особый с 9 год. 40 ми. передъ пол. до Стрыя Лавона, Звардона.
Пойдь маш. с 10 год. передъ полууд. до Гусытина.
Пойдь особый с 6 год. 28 ми. до Стрыя, Львова, Звардона и с 11 год. 13 ми. вечеромъ до Стрыя, Львова и Нового Санча.

Приходить до Станиславова.

Пойдь маш. с 4 год. 48 ми. рано из Нового Санча Львова, Стрыя.
Пойдь особый с 9 год. 2 ми. передъ полууд. из Звардона, Стрыя.
Пойдь маш. с 5 год. 37 ми. по полууд. из Гусытина.
Пойдь особый с 5 год. 51 ми. по полууд. из Звардона Львова и Стрыя.

Оливу машинову

до
ЛЮКОМОБИЛЬ,
молотълесъ ручныхъ,
ТАРТАКОВЪ,
млынбъвъ паровыхъ и водныхъ
и въ загалъ до всякого иного ужитку
въ господарствѣ,

С ма р о в и л о

до осей желѣзныхъ,

Сърчаный мѣдикъ
(синій камънъ)такъ гуртомъ якъ и частими поручас
по вайдешевшихъ цвяхъ

Складъ фабричный ФАРВЪ, ЛЯКЕ-
РОВЪ, ПОКОСТЪВЪ, ХЕМИКАЛИЙ,
КИШОКЪ ГУМОВЫХЪ и АРТИКУ-
ЛОВЪ БРОВАРСКИХЪ, заразомъ и
торговля матеріаловъ.

ГИБНЕРЬ И ГАНКЕ

1407 у Львовъ, 6—?

Ри пож ч. 38.

Огнетревали и безпечни отъ влому

солидно и прекрасно выро-
блени съ американскими зам-
ками и паскильевыми засув-
ками продаю даже дешево

СИМОНЪ ДЕГЕНЪ,
1390 22—? у Львовъ, ч. 19 ул. Валова.

(Просятъ о кореспонденціи въ нѣмецкому языку.)

Смолова текстура дахова
(Stein-Dachpappe)

въ пластиахъ и звояхъ якъ такожъ и цвяхъ до
нихъ, готову масу терову до помазування даховъ,
теръ въ вугля кам'янного и деревяний, смолу ас-
фальту, щѣтки до помазування поруче въ най-
лѣпшихъ родахъ и по цвяхъ найприступишахъ

ГИБНЕРЬ и ГАНКЕ
у Львовъ.

Цѣс. кор. уприв.

ГАЛІЦІЙ АКЦІЙНИЙ БАНКЪ ГІПОТЕЧНИЙ

ВЫДАЕ ВО ЛЬВОВЪ и черезъ філії
въ Краковъ, Черновицяхъ и Тернополи

АСИГНАТЫ КАСОВІ

4 процентовий платній въ 30 днѣвъ по виповѣдженю.
4½ " " " 60 " " "

Львовъ, 7 січня 1884.

(Передрукъ не платятъ.)

ДИРЕКЦІЯ.

(1848 36—?)

Накладомъ Редакціі „Дѣла“ вийшли доси:

1. Въ оборонъ чести зъ нѣмецкого Г. Рай-
мунда, 3 томы въ 1 книжцѣ. Цѣна 2 зр.
50 кр. (съ пересы-
кою 1-35)
2. Дымъ, зъ россійскаго И. Тургенева. Цѣ-
на 1-50 зр. (съ перес. 1-70)
3. Стефанъ Лаврентій, зъ англійскаго Ед-
варда. 2 томы въ 1 книжцѣ. Цѣна 2
зр. 70 кр. (съ пересы. 2-90)
4. Любовъ Убогого Молодца, зъ францу-
зскаго Октава Фейлете. Цѣна 1 зр. 20
кр. (съ пересы. 1-30)
5. Новорочній Дзвоны, зъ англійскаго К.
Дикенса. Цѣна 60 кр. (съ пер. 70 кр.)
6. Грошъ а праца, зъ шведскаго Длѣка
Адама. 3 томы въ однай книжцѣ. Цѣна
3 зр. 20 кр. (съ пер. 3-40)
7. Мѣщанське племя, зъ нѣмецкого Г. Рай-

Хто купує найменше за 10 зр., дбаетъ 20% робату.

Кромъ того можна черезъ Администрацію „Дѣла“ дѣстати:

Безталанне Сватанье, образъ зъ галицкого житя, написавъ Василь Барбіонкет (В. Барбіонкій). Цѣна 80 кр. (съ перес. 90 кр.) Весь дохдъ призначений на фондъ стипендійнаго імені Володимира Барбіонкета.
Скошений Цвѣть, повѣсть Володимира Барбіонкета. Цѣна 1 зр. (съ пересы. 1-20)
Цвѣтъ а праца, зъ шведскаго Длѣка Адама. Цѣна 20 кр. (съ перес. 25 кр.)
Переводы Ос. Шухевича. Цѣна 80 кр. (съ перес. 90 кр.)

Всѣ повеси книжки суть найтовѣтнѣйшій на подарунки.

При надходачомъ торжествѣ
святометодіївському

воручас

Товариство „Просвѣта“ книжочку:

ЖИТЬЕ

ПРОСВѢТИТЕЛЬСТВЪ СЛАВЯНЪ

свѧтых рѣвніопостольськихъ

КИРИЛА И МЕТОДІЯ

написавъ

Дръ Ю. Целевичъ.

Цѣна 12 кр., отъ пересылкою 14 кр.

ПОХОДЪ СОБЕСКОГО
подъ Вѣдень р. 1683.
Написавъ Стефанъ Кацала.
Цѣна 20 кр.Дѣстати можна въ адми-
ністрації Дѣла.

Найдешевіше руске літературне вydavництво „Руско-українська Бібліотека Евгена Олесницкого“, вychoditъ у Львовѣ починаючи зъ 1-го грудня р. 1884.

Доси вийшло 10 випусківъ, об-
німаючихъ саджуючі літературній ма-
теріалъ:

1. Запорожць, оповѣдань Івана Нечуя-Левицкого. 10 кр.
2. Соині мары молодого підпісця, оповѣдань В. Барбіонкета. 10 кр.
- 3—4. Оповѣдань Олексія Сторожен-
ка (Серія перша) первістко 20 кр.,
що випущено сконцікованихъ ча-
стей. 10 кр.
5. Prima Vega, поезія Юлія Ша-
доръ. 10 кр.
6. Оповѣдань Д. Мордовенка, поезія Кра-
сючевська. 10 кр.
- 7—10. Юрій Горовенка, поезія Кра-
сючевська. 40 кр.

Предпілчувати можна на бльшо-
шому випусківъ гардз., пересылаючи
виповѣдну квоту (1 або 2 зр.), на руки
випдавання (ул. Словакского ч. 6). Замов-
лення можна такожъ поодинокі випускъ
а за подвійнимъ 5 кр. на оплату пор-